

بسم الله القاصم الجبارين

کارنامه درخشان صلح صهیونیستی!!!!!!

۲ اوت ۱۹۲۳: تولد با نام شیمون پرسکی در لهستان

سال ۱۹۳۴: مهاجرت به فلسطین به همراه خانواده

سال ۱۹۴۱: در سن هجده سالگی دبیر یک جنبش صهیونیست کارگری شد. به همراه اعضای از (بیتاد) سازمان ((آرگون)) را تشکیل داد که بزرگترین نقش را در برپایی رژیم غاصب صهیونیستی و قتل و آواره سازی فلسطینی ها داشت.

سال ۱۹۴۷: مسئول خرید سلاح و جذب نیرو برای گروه زیر زمینی مسلح هگانا (نیرویی شبه نظامی که به نوعی سلف ارتش اسرائیل است) که مسئول حملات تلافی جویانه علیه اعراب فلسطینی بود. این گروه به مهاجرت قانونی و غیر قانونی صهیونیست ها به سرزمین های اشغالی یاری می رساند.

سال ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۵: راهیابی به پارلمان و رسیدن به مقام معاونت وزیر دفاع پس از تشکیل دولت.

سال ۱۹۷۴: ناکامی در برابر اسحاق رابین برای کسب نخست وزیری به جای گلدا مئیر

سال ۱۹۷۷: رهبری حزب اتحاد (و به طور غیررسمی نخست وزیری)، باخت در انتخاباتی که بلافاصله پس از آن برگزار شد. او در پنج انتخابات بعدی نیز شکست خورد.

سال ۱۹۸۲: از حامیان اصلی تجاوز جنگی اسرائیل به لبنان، در آن جنگ بیش از ۲۰ هزار غیرنظامی کشته و با شکست رژیم صهیونیستی به اتمام رسید.

سال ۱۹۸۷: سرکوب شدید انتفاضه اول فلسطینیان و حمایت از طرح مشت آهنین در مقابله با عملیات های استشهادهی فلسطینیان. او تلاش های زیادی در جهت گسترش ساخت شهرک های غیر قانونی کرد.

از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۰: وزیر اقتصاد در دولت اتحاد ملی.

سال ۱۹۹۲: باخت مجدد به اسحاق رابین در انتخابات رهبری حزب کارگر

سال ۱۹۹۳: آغاز مذاکرات پنهانی با یاسر عرفات و سازمان آزادی‌بخش فلسطین که حاصل آن، پیمان تاریخی اسلو بود. بر اساس این توافقنامه، رهبران فلسطینی برای نخستین بار موجودیت کشور اسرائیل را به رسمیت شناختند.

سال ۱۹۹۴: پرز، رابین و عرفات برندگان جایزه صلح نوبل

سال ۱۹۹۵: رسیدن به نخست‌وزیری پس از ترور اسحاق رابین، وی در سالی که نخست وزیر رژیم صهیونیستی بود عملیاتی با نام خوشه‌های خشم را برای مقابله با نیروهای مقاومت لبنان آغاز کرد. یکی از فجایعی که در جریان آن جنگ رخ داد حمله اسرائیل به اردوگاه آوارگان (قانا) واقع در جنوب لبنان بود، در کمتر از یک سال، مغلوبیت در برابر بنیامین نتانیاهو و حزب لیکود.

سال ۲۰۰۰: ناکامی در انتخابات ریاست جمهوری موشه کاتساو که در مقایسه با او چهره ناشناخته‌ای بود.

سال ۲۰۰۲: تشکیل دولت ائتلافی بین دو حزب کارگر و لیکود خود او، وزیر خارجه شد. اجرایی شدن برنامه خروج از غزه و بخش‌هایی از کرانه باختری رود اردن توسط آریل شارون از قبل این توافق

سال ۲۰۰۵: شکست در مقابل عمیر پرتز در انتخابات داخلی حزب کارگر و استعفا از این حزب و پیوستن به حزب تازه‌تأسیس شارون

ژوئن سال ۲۰۰۷: رسیدن به ریاست‌جمهوری اسرائیل با شکست رووین ریولین

سال ۲۰۱۳: اعلام کناره‌گیری از ریاست‌جمهوری و تحویل این پست به نامزد حزب لیکود بعد از یک سال وی از زمان کناره‌گیری حضور فعالی در عرصه سیاسی اسرائیل نداشت، اما همچنان از منتقدان صریح‌الوجه سیاست‌های راست‌گرایانه دولت نتانیاهو در قبال روند صلح با فلسطینیان بوده است.

مرگ: شیمون پرز در ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۶ سرانجام بعد از دو هفته‌ای در مرکز درمانی شیبای در تل‌آویو به درک واصل شد تا همگان ببینند که ظلم رفتنی است.

نکاتی درباره تشییع جنازه:

در مراسم تشییع جنازه رئیس سابق رژیم صهیونیستی در شهر قدس اشغالی ۹۰ هیئت از ۷۰ کشور حضور داشتند.

علاوه بر باراک اوباما رئیس‌جمهوری آمریکا و خانوم ترزا می نخست‌وزیر انگلیس شماری از رؤسا و مسؤولان کشورهای عربی از جمله محمود عباس رئیس‌تشکیلات خودگردان فلسطین، جواد العنانی معاون نخست‌وزیر اردن، سامح شکری وزیر خارجه مصر، سفیر عمان در اردن و هیأتی از رهبران فلسطینی حضور داشتند.

مراسم دفن شیمون پرز جنایتکار جنگی رژیم صهیونیستی در سایه تدابیر امنیتی شدید در شهر اشغالی قدس برگزار شد و رژیم اشغالگر مانع از ورود نمازگزاران به مسجد الاقصی و اقامه نماز جمعه در این مسجد شدند.

پرز کارنامه‌ای سیاه در زمینه حقوق بشر و قتل عام فلسطینیان دارد اما رژیم اسرائیل و رسانه‌های همسو با تلاویو همواره تلاش داشتند چهره‌ای صلح‌طلب و مشتاق به آشتی با فلسطینیان از وی به جهان نشان دهند.

آنچه برای ما مهم و قابل ذکر است پیروزی عظیم است که همان ریشه‌کن شدن ظلم در تمامی جهان به دست با کفایت آخرین منجی بشریت است آنجا که در فراز دعای ندبه میخوانیم:

أین المعد لقطع دابر الظلمة

کجاست آن مهیا گشته برای ریشه کن کردن ستمکاران

....

أین قاصم شوكة المعتدين

کجاست درهم شکننده شوکت متجاوزان

